

השוכר את הפועל פרק חמישי עבודה זרה .ע

עין משפט
נר מצוה

עב א מיי פ"ב מהל
מאכלות אסורות
הלכה כו טו"ע י"ד סי'
קטט סעיף יד:
ב ב מיי שם הל' כה סמג
לאוין קמח טו"ע י"ד
סי' קמח ס"ג:
פא ג מיי שם הל' כ
סמג שם טו"ע י"ד
סי' קטט סעי' טו:
פב ד מיי שם הל' כה סמג
שם טו"ע י"ד
סי' קמח סעיף ד
ופסי' ה' סי' קטט סעיף ה
בהגה:
פג ו מיי שם הלכה יט
סמג שם טו"ע י"ד
סי' קטט סעיף ז:
פד ז מיי שם טו"ע סעיף
ז:
פה ט מיי פ"ב מהל
שבת הלכה ז ופ"ו
שם הל' כה סמג לאוין פה
טו"ע י"ד סי' רכו סעיף
ז:
פו י מיי פ"ב מהל
מאכלות אסורות
הלכה כה סמג לאוין קמח
טו"ע י"ד סי' קטט סעיף
ז:
פז ב מיי שם הלכה כט
טו"ע י"ד סי' קטט סעיף
ז:

חמוס מותר כדפרישית ללא חיישין כלל לכתחילה לעשות כתב
החותם או לחזור ולהכירו כדמשמע לפי הפשט ומ"מ נכון להחמיר
לכתחילה אך דיעבד אין להפסיד כיון דליכא חותם אפי' בלא כתב
ומכירו כדפרישית ומיהו אין נכון אם אין אותו חותם אחד מאותיות

כ"א מנגופות טיט כדפרישית דמגופת
טיט חשיבא חותם אחד או ודאי אינו
מותר בלא כתב או הכרה אלא אם כן
ראה השני שנתמלא לו היין קודם לכן
את היין שהכלי נמכר ועמה הוא
הכיר את הכלי בטביעות עין ואפילו
אינו מכיר בחותם לפי שלא היה חתום
באותה שעה דל"כ הוי ללא חיישין
ליופא מ"מ מנין לנו שהוא אותו
חזית של יין ששלא לו חזיות שמא
החליפו העובד כוכבים חזיות אחר
שהיה צו יין זמנופה בטיט שם
חזיות יין העובדי כוכבים פעמים
שמגופים בטיט כמו כן לריך שהיה
נקתם לגמרי הנקב קטן שקורין
שופריאל"ל בלע"ז כדקאמר תלמודא
משום שייכא אצל כשהוא חתום
באותיות אין לחוש לכל זה יודאי
האותיות לאן ששאן כי אם שירטל
ומ"מ אין לשאול על המגופה של טיט
אך נכון הדבר לכתום פי חזיות ולתת
עור הסמימה קצוב זמסמרות ולכתוב
אותיות חליין על העור וחליין על
דופני קרשי החזיות שאם יגביה עובד
כוכבים העור לא ידע ליישוב ככתחילה
ולתת חזק שקורין נקל"א סביב
העגולים במקום שממזכרים אל דופני
החזיות ולקובעו שם זמסמרים מפני
הנעורת התחובה שם סביב שוליו
שלא יוכל העובד כוכבים להוציא יין
דרך שם ולתחובן אחרי כן בזמנומן
הראשון וכן הצרות לתמוך ולקבוע
עליהם עור זמסמרים או יקבועו
לשקטות כל השולים והצרות
בציגונן זה פירש רבינו ברוך על
החתימה צפק ומיהו נראה שכל זה
אינו כי אם לכתחילה אצל דיעבד
סגי בחתימת פי החזיות לצד מיון דלא
חיישין לצדרי רבינו יצחק בן יהודה
כדפריש' לעיל דאך בהסרת הנעורת
ירא הוא פן יתקלקל החזיות בכה ולא
יכול לתקנו ככתחילה מיהו אין לאסור
גם זה דיעבד ומ"מ טוב להחמיר
כדצרי רבינו ברוך הואיל ונפק מפומיה
ועד דפירש רבינו ברוך שרין שישלם
כתב עם החותם או שיחזור [לראותן]
ופירש רש"ס שם רש"י דכל מה שאנו
אוסרים בהודיעו שהפליג היינו דוקא
כשיש לחוש שמא עובד כוכבים גנב
יין ונתן מים מחמת הספק או החליף
טוב צרע אצל מקום שאין לחוש לכך
כגון במקום מעצר בני אדם אפילו
הם עובדי כוכבים דמרתת העובד
כוכבים לגנוב א"ע"ג דהודיעו שהפליג
מותר ולא חיישין שמא נגע כיון
שהעובדי כוכבים זומן הוא אינם בני
ניסוך כך פירש רש"ס מיהו נראה
(א) זה דהיינו דוקא בחזיות או
כדדרוים שאין להם רק פתח קטן
למעלה אצל גיגית או קנקן וכוס שיש
הוא

ירא דיין נסך לא תקיף להו. לנסוכי: כפרישו גריאל. דשקצה
לכו לנסוכי: דהדי ביועא שרי. אף בשמיה דמירמת ולא נגע:
דהאי גיסא והאי גיסא אסור. אף בהנאה. וכשאין נתפס על כניסתו
כנגד עסקינן שהיה לו חלק ביין דאי נתפס עליו כנגד כוליה שרי.

יצרא דיין נסך לא תקיף להו "זונה ישראלית
ועובדי כוכבים מסובין חמרא אסור מ"ט הואיל
ויולה עלייהו בתרייהו גריא הוא ביתא דהוה
יתיב ביה חמרא דישאל על עובד כוכבים
אחדה לרשא באפיה והוה ביועא ברשא
אישתכח עובד כוכבים דקאי ביני דני אמר
רבא בל דלהדי ביועא שרי דהאי גיסא
והאי גיסא אסור ההוא חמרא דישאל דהוה
יתיב בביתא דהוה דייר ישראל בעליונה
ועובד כוכבים בתחתונה שמעו קל תיגרא
נפקי קדים אתא עובד כוכבים אחדה לרשא
באפיה אמר רבא חמרא שרי מימר אמר
כי היכי דקדים אתאי אנא קדים ואתא ישראל
ויתיב בעליונה וקא חזי לי (א) ההוא אושפיזא
דהוה יתיב ביה חמרא דישאל אישתכח
עובד כוכבים דהוה יתיב בי דני (ב) אמר רבא
דאם נתפס עליו כנגב שרי ואי לא אסיר
ההוא ביתא דהוה יתיב ביה חמרא אישתכח
עובד כוכבים דהוה קאים בי דני אמר רבא
דאי אית ליה לאישתמוטי חמרא אסיר ואי
לא חמרא שרי מיתיבי נגעל הפונדק או
שאמר לו שמור אסור מאי לאו אע"ג דלית
ליה לאישתמוטי לא בדאית ליה לאישתמוטי
ההוא ישראל ועובד כוכבים דהוה יתיב וקא
שתו חמרא שמע ישראל קל צלויי בי
כנישתא קם ואול אמר רבא חמרא שרי
מימר אמר השתא מדבר ליה לחמריה והדר
אתי ההוא ישראל ועובד כוכבים דהוה
יתיב בארבה שמע ישראל קל שיפורי
דבי שימשי נפק ואול אמר רבא חמרא
שרי מימר אמר השתא מדבר ליה לחמריה
והדר אתי ואי משום שבתא האמר (ג) (רבא
אמר) לי איסור גיורא כי הוינן בארמיותן
הארמיותן יהודאי לא מנמרי שבתא דאי
מנמרי שבתא כמה כימי קא משתכחי בשוקא
(ד) (ולא ידענא) דסבירא לן כרבי יצחק (ד) א"ר
יצחק ה"מוצא כים בשבת מוליכו פחות
פחות מד' אמות ההוא אריא דהוה נהים
במעצרתא שמע עובד כוכבים משא ביני
דני אמר רבא חמרא שרי מימר אמר כי
היכי דמשינא אנא אימשא נמי ישראל
אחוריי וקא חזי לי הנהו גנבי דסלקי
לפומבדיתא ופתחו חביתא טובא אמר רבא
חמרא שרי (ה) מ"ט רובא גנבי ישראל
גינהו הוה עובדא בנהרדעי ואמר שמואל
חמרא שרי (ו) כמאן כרבי אליעזר דאמר ספק
ביאה טהור (ז) דתנן הנכנס לבקעה בימות
הגשמים וטומאה בשדה פלונית ואמר
הלכתי במקום הלז ואיני יודע אם נכנסתי
(ח) ר"א אומר ספק ביאה טהור ספק מוגע טמא
לא שאני התם כיון דאיכא רבימא

(א) (לעיל פ"א; ב) (ג) (לפתח
בר"ק ובר"מ; ד) (א) (ב) (ג)
ואינו לא ידעו כי א"ל בר"ק
ובר"מ; (ד) שבת קמג;
(ה) (פי' דשם ה' דריש רק
ממי מעט עובדי כוכבים וי'
בחו"ט צ"ב נה: ד"ה ר"א
ובר"מ; ד) (לפתח הע"ב;
(א) (ב) (ג) (ד) (ה) (ו) (ז)
תוס' צ"ב נה: ד"ה ר"א כו'
בדור נכון על סוגיא דהכ"ל;
(ח) פסקים י' צ"ב נה:
טהרות פ"ו מ"ה; (ט) (ע)
טהרות פ"ו משנה ד; (י) (יא)
ובדל"א ח"ל הו' מזוג ופ"ה
א"ר אפי' שבע השולחן מותר
ואייר הכה ש"כ שמה
מיינ' ר"א ועיין בהר"א פ"ה
סי' טו,

הגהות הב"ח

(א) גמי ההוא אושפיזא.
כ"ב ע"ל פ"ב ר"י חז"ח
עובד בי ה' ההוא כרבה
ע"ש צ"ח רש"י ומוס';
(ב) רש"י ד"ה ואל לית
וה' דכיון דביתא:
(ג) תוס' ד"ה (ב) (ג)
(ד) (ה) (ו) (ז) (ח)
(ה) (ו) (ז) (ח) (ט)
מיהו נראה דהיינו כ"ל
ומכאן זה נמחק; (ז) ד"ה
שם וכו' שפליג דמי
ובדלא אמר לו הו'
מזוג ושותה אי גמי
שאפילו על השולחן
מותר והבא מיירי שכל
א' שותה מיינו ה"ס"ד:

מוסף רש"י

אם נתפס עליו כנגב.
אם עובד כוכבים מלג הוא
יש חזית שופתי העיר
עליו ואם יתלחוהו עובד
נתפס עליו כנגב. שרי.
בשמה ואם לאו אסור אף
בהנאה דודאי נגע (ועי'
א). ה"בנגב לבקעה.
הכנה שדות המזכרים יחד
קרי בקעה (פסחים יח'
בימות הגשמים.) הו'
בקעה רשות היחיד
לעומתה מפני שכבר נתת
הזרע ואין רשות לכל אדם
ליכנס לה, וק"ל ספק
טומאה בגשות היחיד
ספקו טמא (סו"ט). בשדה
פלוגית. כלומר בלחם
השדות וירשין את כלאו
הוא וכל שדה (סו"ט).
מסוימת במלריה (סו"ט).
במקום הלז. בנקעה זו
(סו"ט). ספק ביאה טהור.
ר"א לא חשיב ליה ספק
טומאה אלא כנגב לשדה
אבל אינו יודע אם היא
אם לא, אבל השתא הו' ליה
ספק ספקא (סו"ט) היכא
דמספקא ליה אם נכנס
באותה שדה, ואם מתלא
לומר נכנס ספק אם לא
מקום טומאה אם לא
וספק ספקא הו' וטוהר,
אבל היכא דליתא אלא ספק
מגע, דשעתי' ליה דנגבם
באותה שדה אלא ספק לו
אם נגע בקבר אם לאו,
חלף ספקא הו' טמא
(רשב"ם ב"ב נה).

בו יין ופתחו רכבה קל הוא ליגע בהם ורגילות ליגע בהן דרך מתעסק לא: שמע ישראל קל צ"ווי. ודוקא היין שעל הדולבקי שרי
כדתנן במתני' ורבא קמ"ל דקל צלויי כלא הודיעו שמפליג דמי (א) (ב) (ג) (ד) (ה) (ו) (ז) (ח) (ט) (י) (יא) (יב) (יג) (יד) (טו) (טז) (יז) (יח) (יט) (כ)
פתחו חביתא טובא. הכה לאו דוקא טובא כיון דתלינן בישראל אצל בזמנון הו' דוקא כיון דפתחו טובא ואית דל"ג
טובא וגרס ליה בזמנון וכיון דליכא דפתחי לשום ממונא: